

פזרים

עי' בהגר"א בספד"צ כט ע"ג: סוד הלבושין בג"ע הכל בסוד המצות שהן בעולם הבריאה לבושא דשכינתא¹, ולבושין דאדם, ושם שכר ועונש, וז"ס נשמות דאזלין ערטילאין², כי לבוש שלהן בקליפה, וכל התורה ומע"ט הכל תלוי בלבושין אלו וכו' כלל האצילות הוא יה"ו ובהינתן התפשטות של מלכות למטה הוא ה', כמ"ש למטה ובכסא שם אלקים שהוא עין הדעת טוב ורע ששם אלקים משתתף במלאכים ובכל העולמות ובבני אדם ואפילו בס"א אלהים אחרים, והוא בבריאה ששם עין הדעת טוב ורע ובכסא אתתקן הכל שמא שלים הוי"ה אלקים, וכן הוי"ה³ נשלם, ה' אחרונה לא נשלם עד שנשלם הכסא וכו', ולכן הס"א רודפת אחר הלבושין כמ"ש⁴, וכן אחר הירכים, ששם אחיותן כמ"ש⁵ (ט ע"ד), הני מאני כו' הני ברכי כו' (ברכות ו ע"א), וכמ"ש בסבא פרשת משפטים כנ"ל (קי ע"ב) ובשניהם זכה⁴ בלבושין כנ"ל וברגלים כמ"ש בפרשת בראשית (דף כא ע"ב) והוא צולע על ירכו כו' עד דאתא שמואל כו' ע"ש כל המאמר, וכן בסבא פרשת משפטים כנ"ל וז"ס בגדי כהונה שמכפרים, וז"ס (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות ומרדכי יצא בלבוש מלכות (אסתר ח טו), ואמר בזוהר שלח לך (קפג ע"ב) דאתלבשו ברוחא דקודשא והן הלבושין של צדיקים בג"ע, שמתחלה היה לבוש אדה"ר בג"ע, ואמר בזוהר שהלבוש הוא מד' רוחין שבג"ע, והוא ד' חיות שבכסא, וז"ס ביהושע בן יהוצדק כ"ג וילבישו בגדים והשמן עומד על ימינו לשטנו (זכריה ג א), שכל קטרונ השמן ואחיותו באלו הלבושים שלא יתלבש בו האדם.

ועי' זהר ח"ג קסט ע"ב: א"ל רבי שמעון ודאי ידענא דאתון מלובשין תמן בלבוש יקר דגופא דביא קדישא אי הוה בגוונא דא בהאי עלמא ב"נ דאתחזי בההוא גופא כגוונא דאתון קיימין בההוא עלמא א"ל מלה דא שאילו קמי רב מתיבתא תרין עולימין דאתלבשו ביננא בתר דסבלו צערא על חובא דלא אתחזי לגלאה ושאלו דא קמי רב מתיבתא ואיהו אמר דהא הוה בהאי עלמא הכי מנלן דכתיב ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות אתלבשת בההוא דיוקנא דההוא עלמא מלכות דא רוחא דקודשא דהא מלכות שמיא נשיב רוחא מההוא רוחא דאורא דההוא עלמא⁵ ואתלבשת ביה אסתר וכד עאלת קמי

¹ לשון התז"ח מא ע"ג הו"ד לעיל ריש כט ע"ב.

² פי' ערומים. ועי' זהר כי תצא רעח ע"א, וכן ת"ז כג ע"ב. ועי' בבהגר"א על ת"ז קיב ע"ב ז"ל, נשמתו דאזיל ערטילאין הם אותן שלא זכו אל הנשמה ואין להם לבושא, עכ"ל. ועי' ש דהיינו ז"ל, ולא או"א, שכן או"א זכו לכתנות אור. ועי' פת"ש פנימיות וחיצוניות פתח כג ז"ל, וכ"ז שהאדם חי ונפשו מתלבשת בגופו, אין להם [לקלי] יכולת להענישו ולאחוז בו, שהגוף הוא מגין בעדו והוא שכ"ז שהוא חי אז הקדושה העליונה מגינה בעדו שלא ימות אולי ישוב בתשובה כדי להחזירו לטוב, והוא מסוד הארת אימא עילאה דרגא דתשובה, סוכת שלם דפריסת גדפהא כו', ולכן המת מטמא באהל, שכ"ז שנפשו היה מלובש בגופו לא היו יכולים לאחוז בו עד שיצא מגופו, והוא בסוד מ"ש בכמה מקומות, נשמות דאזלין ערטילאין שכאשר יוצא מן הגוף אז מתלבש בלבושים צואים שלו שבהם מקבל עונשו, והנה גם בחיים אף שנפשו קשורה בגופו אינו אלא מדרגות תחתונות שבו, אבל למעלה הוא ערום ושם באמת הסט"א מסבב אותו מכל צד, שבאמת נפשו ורוחו של הרשעים בגיהנם גם בחייו והם כחות הסט"א המסבבים אותו, ורק שמצד שכחות הנפשיות שלו שמתלבשים בגופו, וכל זמן שהוא חי אז הגוף מגין נגדם, אינו מרגיש בזה כי אם אחר הפרד נפשו מגופו, עכ"ל. ועי' פת"ש פנימיות וחיצוניות כד ז"ל, ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגורות שכאשר נעשו בסוד ערטילאין ונסתלק הגנת אימא אז נאחז בו קליפת נוגה שבו חטא, עכ"ל, ועי' פת"ש קלי' כו ז"ל, והענין לבוש הנשמה הוא מאימא כמ"ש הרב ז"ל (מ"ן ומ"ד פרק יב) שהם לבושי המוחין כי הנשמות קודם שבאו לעולם הם אזלין ערטילאין, עכ"ל.

³ אצ"ל היה"ו – כן נוסף בגליון דפוס שערי הזהר.

⁴ שמואל הנביא.

⁵ האי מלכות שמים שהיא מלכות נשיב רוחא מההוא רוחא דאורא דההוא עלמא דהיינו לוקחת הארה מד' אותיות אדנ"י שבד' אורים דג"ע (מ"מ).

פזרים

מלכא אחשורוש וחמא ההוא לבושא נהורא דיוקנאה אדמי למלאך אלהים פרחא מניה נשמתא לפום שעתא מרדכי אוף הכי דכתיב ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות לבוש מלכות ודאי דיוקנא דההוא עלמא וע"ד כתיב כי נפל פחד מרדכי עליהם פחד מרדכי ולא פחד אחשורוש.

תרגום: אמר לו רבי שמעון ודאי ידעתי שאתם מלובשים שם בלבוש נכבד של גוף זך קדוש, האם היה כדוגמא זה בעולם הזה, אדם שנראה באותו גוף כדוגמא שאתם עומדים באותו עולם. אמר לו דבר זה שאלו לפני ראש הישיבה, שני נערים שהתלבשו בינינו, אחר שסבלו צער על המא שלא ניתן לגלות, ושאלו זה לפני ראש הישיבה, והוא אמר שזה היה כך בעולם הזה. מנין לנו, שכתוב "ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות", התלבשה באותה דמות של העולם ההוא, מלכות זו רוח הקודש, שהרי מלכות השמים נושבת רוח מאותה רוח האויר של אותו עולם, ובה התלבשה אסתר. וכשנכנסה לפני המלך אחשורוש, וראה אותו לבוש של אור דמותה, נדמתה למלאך אלהים, פרחא ממנו נשמתו לפי שעה. מרדכי גם כן, שכתוב "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות", לבוש מלכות ודאי, דמות של אותו עולם, ועל זה כתוב "כי נפל פחד מרדכי עליהם", פחד מרדכי ולא פחד אחשורוש.

ועי' בגר"א תו"ח לד ע"ב: ברהמים – הן נו"ה רגלין כמ"ש הרצים יצאו כו' בדבר המלך כו' ומרדכי יצא כו' יסוד והעיר שושן כו' מלכות ליהודים כו' עדרין קדישין וכן כל הדינין שהם בסט' דנו"ה נקראון רצים כמ"ש בזהרה:

ועי' עבודת הקודש (ח"ב פכ"ה): ובמדרשו של רשב"י ע"ה (ח"ב ק"ג ע"א) וקב"ה עביד טיבו עם בריאן דלא פשיט ליה לבושין אלין, עד דאתקין ליה לבושין טבין ויקירין מאלין, בר לאינן חייבי עלמא דלא אהדרו בתיובתא שלימתא למאריהון, דערטילאין אתו להאי עלמא וערטילאין יתובון תמן, ונשמתא אזלא בכסופין לגבי אחרנין דלית להו לבושין כלל, ואתדנת בההוא גיהנם די בארעא מגו ההוא אשא דלעילא:

ויש רמז לאלה המלבושים ממה שכתוב ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור, ומרדכי יצא משל על הנשמה שעולה מקוטר מר ולבונה וזוכה בדינה ויוצאה מלפני מלכו של עולם בלבוש מלכות, כפי מה שהכינה בעבודתה בזה העולם, תכלת שהיא כלולה מכל הצדדין מצדיק של מעלה ומצדיק של מטה במעשים טובים, וחור הוא משל על לבון המעשים במחשבה וכוונה ראויה, ועטרת זהב גדולה משל על העטרה עטרת תפארת שהצדיקים מתעטרים בה, והעיר שושן היא עיר יי' צבאות עיר אלהינו, שהיא כלולה מששה קצוות ונקראת שושן לסוד זה ובשושנה יש ששה עלין, צהלה ושמחה כי אז נשלמת בנשמת הצדיק, ורמז על הפשטת החמר שהם הבגדים הצואים והלבשת הלבוש הוא שהכין כפי עבודתו, הוא שנאמר ביהושע הכהן הגדול ויסירו הבגדים הצואים מעליו שהוא החמר הזה, וילבישהו בגדים הוא לבוש הנשמה שמתלבשת בו בצאתה מן הגוף שהכינה לה בעבודתה, ומלאך יי' עומד רמז על העטרה שמתעטרים בה הצדיקים הנקראת מלאך יי':

ועי' ע"ה (שער נ פרק ז): אותו הגוף הזך הראשון הוא מלבוש שמתלבש בו בג"ע הארץ אחר פטירתו כנזכר בזהר ח"ג דף קסט ע"ב ולפעמים זוכה גם בעוה"ז בסוד ותלבש אסתר מלכות ומרדכי יצא בלבוש מלכות ועל הזוהמת גוף הבהמית רע שבגולם ארבע יסודות נאמר וראו בפגרי האנשים כי תולעתם לא תמות בקבר וגו'.